

Gömöri Hírlap

Regionális hetilap

Ára 9 Sk

2007. július 9., hétfő

28. szám ● 40. évfolyam

+ TV MŰSOR TeLKA

Újabb szociális lakások
épülnek Gesztetén 4. oldal

Új köntösben a város járdái, utcái

Tormás térségben egymillió koronás beruházással
építettek utat

HIRDETÉS

**Műanyag
ablakok**
787 Sk

2049

40x40, fehér, barna, billenős,
lakássejtekbe, garázsokba

MONTAG, Hatvani utca
0905 705 966, 0905 924 921.

Vadex, k.f.t.

Rimaszombati Húsvár
Bartók B., 24., Rimaszombat

**AKCIÓ: Füstölt húsos csontok 20 Sk/kg
Füstölt szalonna 55 Sk/kg**

2227

Peniaze na zavoľanie
Viete už o ďalšom výhodnej
podmienke aj pre žltomocníkov?
od 3.000,- Sk
do 100.000,- Sk
0904 801 765
0904 842 198
Hradec, s. P. Hradec, s. P.
Hradec, s. P. Hradec, s. P.

Városi Közterület-fenntartó
Vállalat jelenleg a gyalogutakat
javításán is dolgozik. Minden a
terv szerint halad. Már kijavították
a Kyrejevsky utca járdáit, és új
járdát építettek a Kyrejevsky
és Tamásfalai út kereszteződésében,
hogy a gyalogosok biztonságosan
tudjanak közlekedni. Ezek a munkálatok
megközelítőleg 850 ezer korona kiadással
jártak. A kikövezett járdát és a

megjavított utat értékelhetik az
arra járók a Művészeti Iskola előtt
a Salva utcában is. A Városi
Közterület-fenntartó Vállalat gondolt
a keresek székesekre is, s biztosította
a mozgássérülteknek a problémamentes
átkelést. Rábely Pál igazgató szavai
szerint a járdajavítás kb. 180 ezer,
míg az útjavítás további 165 ezer
koronába került.

(folytatás a 2. oldalon)

Lapszélre

A szabadság ideje

A nyártól nem lehet a szünidő és a szabadság gondolatát elvonatkoztatni.

Azonban mindannyian másképpen töltjük ezt a pár hetet. Vannak akik a tengerparton, pálmák közötti kapcsolódásnak adnak előnyt, másokat megint lehet, hogy a külföldi felfedező körutak kötnék le, de akadnak olyanok is, akik itthon maradnak, hiszen nálunk is szebbnél-szebb természeti érdekességek fedezhetők fel, amelyeket szintén érdemes úticélként megjelölni. Előfordul olyan is, hogy néhányan a szabadság idejét a lakásuk felújítására, csinosítására, építésére használják ki. Természetesen itt is ugyanúgy érvényes a mondás, mint az élet bármely területén, hogy ahány ház annyi szokás. Egy azonban biztos, bárhol is legyen a szabadságuk, kívánjuk, hogy töltsék el a legkellemesebben, tele nyugalommal, napsütéssel, hogy minden, amit elterveztek, valóra váljon.

Marta Kanalová
főszerkesztő

ÁLLÁS AJÁNLAT

Rimaszombat város,
a Rimaszombati Városi Hivatal, Svätoplukova 9,
979 01 Rimavská Sobota

FELVESZ

szerkesztőt a rimaszombati Gömöri Hírlap szerkesztőségébe, 2007. 8. 1-jétől

Szakképzettségi feltételek:

- teljes középiskolai végzettség

Egyéb feltételek:

- erkölcsi bizonyítvány (három hónapnál nem régebbi)

- számítógépes ismeretek – Word, Excell

- a magyar és a szlovák nyelv kiváló ismerete

- fordítói ismeretek és tapasztalatok - szlovák-magyar relációban

- terepmunka

- szerkesztőségi tapasztalatok előnyben

A kérvényhez mellékeljenek:

- szakmai életrajzot, telefonszámot

- a képesítést igazoló okirat másolatát

- erkölcsi bizonyítványt - három hónapnál nem régebbit

A kiírás feltételeinek megfelelő érdeklődők írásos

jelentkezéseiket leadhatják személyesen vagy elküldhetik postán, zárt borítékban, Állásajánlat – GH

- Szerkesztő - Nem felnyitni! megjelöléssel az alábbi

címre: Mestský úrad, Ing. Ladislav Kovács, prednosta

Mestského úradu, Svätoplukova 9, 979 01 Rimavská

Sobota. A jelentkezés határideje: 2007. 7. 16.

Információ: Ing. Ladislav Kovács, a VH hivatalvezetője, tel.: 56 24426, vagy Marta Kanalová, főszerkesztő, Gemerské Zvesti, Rimavská Sobota, tel.: 0911 612366, 5811311.

Vasárnapi porcelán Rimaszombat épületeivel

„Csak vasárnapra és ünnepnapokra...” címmel porcelánt hirdet, számunkra, rimaszombatiak számára, érdekes motívumokkal egy cég. Ezek nem mások, mint városunk nevezetes épületeinek makettje, rávarázsolva a tiszta, finom kis porceláncsészére, tányérkára. Hogy miért is nyújtottak inspirációt Novák művészúrnak épp Rimaszombat patinás épületei,

azt mindnyájan sejthetjük. Viszont az már felettébb elgondolkodtatóbb kérdés, hogy lesz-e vásárlója a porcelángarnitúrának. Mindenképp büszkeséggel tölt el bennünket a látvány, akár röplapon is, mert az ötlet eredeti. Akár díszíteni fogja az ünnepi asztalunkat, akár nem, szemet gyönyörködtető látványnak tökéletes alkotás.

csk

Újra koncertek a szabadtéri színpadon

Nyitórendezvény adrenalin rockzenével

A nyár elkerülhetetlen témája a szünidő. A város apraja-nagyja azon igyekszik, hogy élményekben gazdaggá, minőségileg feledhetetlené tegye az idej vakációt is. A Városi Művelődési Központ munkatársai sokat tettek és tesznek ezért az idej szezonjához és idej szezonjához is.

Nyitórendezvényként tűzte program-pontjába a Nyári tombolás címen futó rockmetál koncertet, mely leginkább a tinédzserek körében aratott óriási sikert. A vakáció első napja, a szombatra eső június 30-a, adott lehetőséget négy városi fiatal zenekarnak a bemutatkozásra, melyek már egy-két alkalommal bemutatkozhattak a nyilvánosság előtt. Ami új volt

és kuriózumnak számított, az a szabadtéri színpad megöregedett, elkopott miliójé, a maga ütött-kopott színpadával, lócaival. Pedig micsoda patinás hely!!! A fák, a bokrok nyújtotta kellemes környezet valamikor a város legfelkapottabb nyári kulturális központja volt. Elszállt felette az idő, újításról ugyan sok szó esik, de az anyagi feltételek sajnos kifognak a tervezőkön, legyen az a városi önkormányzat, vagy akár magánszemély. Milyen kár érte!

Ennek ellenére Tatiana Koniarová asszonynak sikerült a színpadból igazi koncerthátteret biztosítani a DV AUDI társaság segítségével. Ami szem-szájnak ingere, (illetve zenész-énekes álma),

az minden a színpadon volt. Hatalmas reflektorok, hangfalak, elektromos készülékek, melyek a tiszta, minőségi hangzást biztosították. A zenei „élt” az emelvényen, elismerést, tapsot érdemelve. A fiatal zenészek az ATTERMEAD, a PROPAGANDA, az IN VITRO és a PORTIKUS tagjai elismerően köszönték meg a rendezvény védnökének eme hangtechnikát. A közönség pedig, akik száma meghaladta a háromszáz főt, épp a tehetséges együtteseknek tombolt. A sikeres rendezvénynek jó a visszhangja, városban belül és túl. Lesz ismétlés! – hangzott el az ígéret, remélhetően még jobb, majdan felújított környezetben.

csank

RÖVIDEN

Ellopták, de megkerültek a járdaszegélyek

Bazaltjárdszegélyeket tulajdonítottak el 66 ezer korona értékben a rimaszombati Svätöpluk utcából. A törvény keze elől a tolvajok nem menekültek el, tetten érte ugyanis őket egy tanú, aki felírta a gépkocsi rendszámát, amelybe éppen rakták a szegélyeket. Az enyves kezűeket a rendőrség elfogta, a zsákmányt pedig vissza kellett szolgáltatniuk, aminek a Városi Közterület-fenntartó Vállalat (TSM) igazgatója, Rábely Pál igazán megörült.

Tönkretették a kerékpártartó-állványt

Ismét vandálok rongáltak Rimaszombat főterén. Ezúttal a könyvtár és a katolikus lelkési hivatal előtti kerékpártartó-állványok estek áldozatul. Eltörték az ötvözt szerkezetet, de a főtéren kihelyezett térfelügyelő-kameráknak köszönhetően a rendőrség a tetteseket elkapta. A keletkezett kárt a Városi Közterület-fenntartó Vállalat pénztárában meg kell téríteniük, így folyamatban van az állványok javítása.

Kan/BM

Folytatódnak az út- és járdajavítási munkálatok a városban

(folytatás az 1. oldalról)

Beszállítói útján bebiztosították a Tormás területén az új út megépítését is, amely kb. egy millió koronába került, s 140 m hosszú, 7 m széles és 12 m vastag, hogy biztonsággal közlekedhessenek azon a nehézszerkezetű gépek is. Az aszfaltozás előtti alapzatot a Városi Közterület-fenntartó Vállalat készítette elő. A helyzet évek óta megoldatlan volt, s a tizenhét magánvállalkozó, akiknek itt van a telephelyük

egyre inkább elvárásokat támasztottak az utat illetően, de az új úttal most már ők is elégedettek.

Problémás volt a Svoboda utcai híd is, amely már nagyon romos állapotában veszélyeztetette a biztonságot. Végül a Városi Közterület-fenntartó Vállalat új aszfalt-szőnyeget húzott rá 340 ezer korona értékben.

A legutóbbi képviselőtestületi ülés költségvetés-módosítási tárgyalásán a város képviselői 700 ezer koronát

hagytak jóvá a Vállalatnak, a kiadások további finanszírozását saját forrásokból kell bebiztosítaniuk.

Rábely Pál igazgató elmondása alapján a munkálatok folytatódnak, s az idej folyamán felújítják még a SNP utca járdáját és a Fábry utca gyalogútjainak bizonyos részeit a Gömör Kis-honti Múzeum előtt.

Kan/BM

Fotó és címlapfotó: Kanalová

2007. júl. 9.

ÉLETHELYZETEK

Kéregetés, avagy ki a valódi szegény?

Az utóbbi időben többször megfordultam Szlovákia nyugati részén, nyugodtan mondhatom, nagyvárosokban. Hát, ott csak úgy pezseg az élet! Kultúra, koncertek, színház. Hogy a lakosság többsége megengedheti magának, a saját dolga. Én mindenestire véleményt alkottam.

Vásárolni indultam a lányommal, amikor a bevásárló központ előtt rábukkantunk egy roma hölgyre, amint engedelmesen térdepelt vagy inkább kuporgott a földön, kezében azzal a bizonyos pléhdobozzal. „Adjunk neki egy tízest” – mondtam a lányomnak, aki csak nézett rám megrökönyödve. „Mama, már senki nem ad tízkoronást, pláne meg itt nem, még a koldusnak sem.” – válaszolt, s előkotort a táskájából gyorsan egy ötvenest, odanyomta a kezébe és már indultunk is tovább.

Van Rimaszombatban is roma – gondoltam, már hogyne volna! A minap, ahogy a városban jártam, a régi posta előtt én is rábukkantam az illető nőre! Adtam neki egy tízest, gondoltam ez már olyan mindegy, se több, se kevesebb. Hétfvégén az egyik bevásárló központban mentem kisebb bevásárlásra, inkább csak friss pékáruért. Félúton visszamentem, eszembe jutott, hogy hiányoznak a kedvenc újságaim – főleg a keresztretjvények. Figyeltem a pénztárosnőt, mit mond, nehogy véletlenül hiányozzon valami apróm, szerencsére minden rendben volt. Ekkor pillantottam meg az „én hölgyemet”, rózsás blúzban, teleaggatva láncokkal és karperecekkel. Hatalmas kosarat tolt maga előtt, telepakolva áruval, bőségesen. „Kétezer háromszáz lesz” – szólt a pénztárosnő. Az „én hölgyem”

szó nélkül elővette a bugyellárist és kifizette, majd népes családjával a kijárat felé nyomult. „Szép hétfvégét – köszönt – szép napot asszonyka”. „Magának is” – szóltam udvariasan. Én is kifelé indultam. Örültem a hétfvégének, a keresztretjvénynek. Igaz is a legutóbb

bi olyan tanulságos volt. Így szólt: „Ne okoskodja a múlttól, ne álmoldja a jövőről, de szedd össze magad a pillanatban, és tanulj ettől a perctől!” Hát fogok.

BM

Fotó:

illusztrációs kép (he)

JELES NAPOK

Az áldozatos, de a Magyar Hazát megalapozó pozsonyi csata

Az újkori magyar állam megalapítója ÁRPÁD Nagyfejedelelem. Magyar történelmünk legnagyobb alakja. Államfő, hadvezér, politikus és diplomata volt. Hazát és biztonságot adott népének. Megteremtette a Kárpát-medence politikai és nemzeti egységét. Álmos fia, Árpád kemény katonai nevelést kapott. Serdülőkorában már ismerte a turáni-magyar harcászat támadó, védekező rendszerét. 20 éves korától vezetett hadjáratokat. 895 tavaszán indultak meg a törzsek az 1200-1800 km-es útra és ugyanezen év őszén elfoglalták helyüket a Kárpát-medencében. Mikor a honszerző Árpád hadai 895 őszén átkeltek a Kárpátok hágóin, azzal a feltett szándékkal indultak az új haza elfoglalására,

hogy ott helyreállítsák Atilla király országát... A honfoglaló magyarok magukat a hunokkal egy népnek, Atilla hun birodalma jogos örökösének tekintették. A hunokkal annyira azonosították magukat, hogy középkori krónikáink a honfoglalásról, mint a magyarok második bejövételéről beszélnek, Atillát magyar királynak, a hunok honfoglalását a magyarok első bejövételének tekintik...

Az új Magyar Állam megalakulását, megerősödését a nyugati országok vezetői sanda szemmel nézték és az új szomszéd megsemmisítését tűzték ki célul. Luitpold bajor örgróf szövetségeseivel 907. májusában indult Magyarország ellen. Árpád „népe” a túlerőben lévő ellenséges sereget júliusban teljesen tönkrevverte. Az ütközetben - Pozsonynál - súlyosan megsebesült és 907. július 7-én 67 éves korában visszaadta lelkét Istenének. Badiny Jós Ferenc erről az eseményről így ír: „Iszonyú volt a viharként rohanó magyar lovaság támadása, nyilaik zápora tetemes veszteséget okozott a bajorok sűrű soraiban; de e rövid heves roham az erős fekvésű tábor tömeges ellenállását

egyszerre nem bírta megtörni. A magyarok ekkor, hogy céljokat ériék, a lassúbb, de biztosabb módhoz folyamodtak. ... Éjjel nappal, jobbról-balról, mind addig folytak a csatározó támadások, míg az ellenség e folytonos zaklatásban kifáradva erejét és bátorságát nem vesztette. Ekkor minden oldalról tömeges rohamot intéztek a lankadt bajorokra, s augusztus 9-dikén a megívott tábort összetiporták. Még azon éjjel a legnagyobb csendben átúsztatott a Dunán a magyar hadsereg, s másnap hajnalban, mielőtt Luitpold a túlpárti szerencsétlenségről értesülhetett volna, ennek táborát is fölveré, zavarba hozá s csaknem egészen megsemmisíté. A bajor nemesség színe ott veszett. Hogy a német hadsereg veresége teljes volt, azt az egykorú és közelkorú évkönyvírók sem tagadják. ... Így verte szét dicső Nagy Árpád Apánk azt az egyesült, támadó német-római hadsereget, melynek zászlajára az volt írva: a magyarokat meg kell semmisíteni! Ezzel teremtette meg Árpád végérvényesen az erős Magyar Birodalmat. Általa nyert szép Hazát az egységes, összetartó és a Vérszerződés Alkotmányával

rendezetten kormányzott Magyar Nemzet. De nagy áldozatot adtunk ezért! Árpád volt az áldozat, mert behalt ő is és két nagy fia is ebben a Magyar Hazát megalapító véres küzdelemben kapott sebeibe.”

A legnemesebb európai dinasztia megalapítójának 1100 éves jubileumára emlékezik nemzetünk, melyet Árpád évének nyilvánítottak. Ezen évforduló alkalmából a Magyar Mércse és a Magyar Posta együttműködésének köszönhetően emlékbélyeg is megjelent, mely levélfeladásra is használható. Gödöllőn felhívás hangzott el a Magyar Zászló Napja évenkénti megünneplésére július 7-én, a győztes pozsonyi csata és Árpád halálának évfordulóján. Az évfordulót egyre több helyen számon tartják, és megünnepték a múlt hétfvégén.

A mai európai népek közt kevés ülhet meg 1100. évfordulót. Mi, magyarok egy győztes csatára emlékezhetünk, és felidézhetjük egyik legkiválóbb hadvezérünket, fejedelmünket. Nem a hivatalosságnak, hanem a civil magyarságnak kell megemlékezni – a Kárpát-medence minden magyar közösségében és a tengerentúlon is – az európai történelem egyik kimagasló személyiségéről, Árpád fejedelemről.

Forrás: www.arpad.org

Fotó: Vérszerződés, archív

Egyik alapszükségletünk a lakás

Újabb szociális lakások építését kezdték el a hónap elején Gesztetén

Tizenhat nagyon rossz körülmények között élő család feje fölé kerül új fedél várhatóan 2008 augusztusának végén Gesztetén, ugyanis ekkor adják majd át a községben az új szociális lakásokat.

A szociális lakások szükségességének gondolata 2001-ben merült fel Berki András polgármesterben, aki látva egyes családok korántsem kielégítő lakókörnyezetét, megpróbált segítségükre támogatást szerezni. A régiókban lévő nagyarányú munkanélküliség Gesztetét is erős mértékben érinti: sokan (leginkább a roma családok), részben emiatt is, rossz higiéniai körülmények között élnek. A legsúlyosabb helyzetben lévők felkarolására szü-

kampányában is ígéretet tett két újabb háztömb átadására, amelyeknek munkálatai 2007. július 4-én kezdődtek meg. Így újabb 16 roma család (ami kb. 80 főt jelent) kap majd új otthont. Az anyagi fedezet eloszlása szintén 80-20 % arányban a már fentebb említett módon valósul meg. A két lakótömb építkezési munkálatainak kivitelezésére több magáncég is pályázott, amire végül is a jogot a Meding Építkezési Vállalat nyerte el. A cég munkásai, ill. a leendő lakók közül néhányan már elkezdték a munkát, és az időjárástól függően 2008 nyárára lakhatóvá teszik a ma még csak üres telket. Egy- ill. kétszobás lakások lesznek majd a lakótömbökben, higiéniai helységgel, valamint konyhával és központi fűtéssel. A háztömbök helyét a

Egy év múlva itt áll majd a két háztömb

get bérleti díjként, ill. a víz- és villanyfogyasztásukat is maguk állják majd. Vannak bizonyos előírások is, amelyek betartása minden lakó kötelessége lesz: például nem tehetnek kárt a lakásokban, nem rongálhatják meg azokat, valamint nem háborgathatják a szomszédokat sem. Az előírások figyelmen kívül hagyása és azokkal ellentétes cselekvés esetén pedig kötelesek lesznek elhagyni az adott lakást. Berki András elmondása szerint eddig ilyen téren nem volt probléma, és úgy látja, hogy a már támogatott 12 család megbecsüli új lakókörnyezetét.

A faluban sok a szegény család, így a lakásokra több jelentkező is akadt, s ezért a polgármesteri hivatal dolgozói választották ki az erre leginkább jogosultakat:

„Felmértük, kik szorulnak rá a leginkább: azok voltak előnyben, akiknél nincs bevezetve a központi víz, beázik a tető ill. a házuk romos állapotban van. Célunk, hogy minden gesztetesi lakos számára normális emberi körülményeket teremtsünk.” – mondta Berki András.

Voltak ugyan, akik háborgotnak, mert ők nem kapták meg ezt a lehetőséget, de a polgármester úr elmondta, hogy az ilyen egyéneket sikerült észérvekkal meggyőzni.

Egybeköltözésre váró, nyolcgyermekes roma családnál informá-
lódttam: házuk romos állapotban

van – az egyik szoba pár hónapja beomlott, s csak a véletlennek köszönhető, hogy közben senki nem sérült meg. S véleményem szerint, az is a csodával határos, hogy az a ház még egyáltalán áll. Azóta nincs központi vizük – a szomszédhoz járnak vízért, valamint a tető is több helyen beázik. Elmondták, hogy nagyon örülnek annak, hogy új helyre költözhetnek, és hogy lehetőséget kaptak arra, hogy gyerekeiket egészségesebb környezetben neveljék fel.

A már átadott lakótömb

Néhány roma család lakhatási problémája így hamarosan meg fog oldódni, de a munkanélküliség és szegénység aránya továbbra is ugyanazon a szinten marad. Ez azonban már állami szintű probléma, amit helyi szinten ugyan próbálhatnak orvosolni, de a hatékony megoldásnak mégis csak a szociálpolitika szintjéről kellene jönnie...

Balajthy Henrietta

Fotók: a szerző felvétele

„Az egyik szoba majdnem ránk omlott!”

letett meg tehát a polgármesteri hivatal azon pályázata, amellyel 2002-ben sikerült megszerezni az Építkezési és Regionális Fejlesztési Minisztériumtól a lakások felépítéséhez szükséges pénz 80 %-át. A maradék 20 % technikai kivitelezését a község állta, ill. a leendő lakóknak is részt kellett vállalniuk a munkálatokból. 12 roma család részére – akik korábban a helyi, ma már romnak számító, kastélyban éltek – 2005. december 23-án került átadásra két háztömb.

Ezzel azonban a hátrányos helyzetben élők ilyen formájú támogatása nem ért véget. Berki András polgármester a választási

községi hivatal a falu elején lévő azon telken határozta meg, amely a község tulajdonában áll. Eleinte a már ott lakó roma és nem roma polgárok nemtetszésüket fejezték ki az „oda költöztetendőkkel” kapcsolatban. Ez, a polgármester úr elmondása szerint, csupán személyes ellentétekre, korábbi összetűzésekre vezethető vissza, tehát jogilag semmi okuk nincs a tiltakozásra. A probléma körül kialakult feszült helyzetet azóta már sikerült megoldani.

A lakások szociális támogatásként épülnek ugyan, de bérlakásként fognak funkcionálni. Tehát a lakóknak fizetniük kell minden hónapban egy megszabott össze-

2007. júl.9.

BEMUTATJUK

Deresk, az egykori fazekasfalú a fejlődés kapujában

Deresk (szlovákul Držkovce) község Tornaljától 16 km-re északra a Keleti-Turóc partján fekszik. Az első írásos emlékek 1243-ból valók, amikor Durusk néven, mint királyi birtokot említik. Római katolikus templomát a 13. századbeli gótikusból 1645-ben építették át, majd 1747-ben bővítették. A falu közepén álló kápolna 1883-ból való. 2001-es népszámlási adatok szerint 504 lakosából 347 magyar, 112 cigány és 34 szlovák nemzetiségű. Itt született 1949. november 11-én Dúdor István fiatalon elhunyt (1987. június 23-án) festőművész, aki itt is van eltemetve. Halálának 20. évfordulóján a helyiek megemlékeztek falujuk méltatlanul elfeledett szülöttjéről.

Deresk községpolgármestere Galo Béla a megemlékezés után fogadta lapunkat, s elmondta, hogy az idősebb korosztály még ismerte Dúdor Istvánt, de mint festőt igazán csak most kezdik megérteni, s tulajdonképpen már a fiatalabbak is ragaszkodnak Dúdor emlékének az ápolásához. „Ugyanígy a régi mesterségeket is kezdik előszedni a gyerekek, híres fazekas falú vagyunk, s valóban meg kell becsülnünk az őseinket, mert nagyon nagy tudással rendelkeztek. És hasonlóképpen Pistára is büszkék vagyunk, mert lényegében Deresk hírnevét Magyarországra, de még Csehországba is tovább vitte.” nyilatkozik a polgármester.

Az emléknapon előbb a községi hivatal előtt majd a kocsmá falán is megkoszorúzták a táblákat, melyek arra hívják fel az oda tévedő figyelmét, hogy ott élt és alkotott a festőművész, a község szülötte, illetve a dereski festő, aki a kocsmá épületében

merített ihletéseket. Ezt követően a megemlékezés kimentek a temetőbe a sziv alkú kősrhoz, ahol szavalatok hangzottak el a festőről. Köszöntötte az egybegyűlteket a polgármester, szólott Kovács Magda író nő pozsonyi tevékenységükről, illetve Farkas Veronika és B. Kovács István, akik szintén méltatták Dúdor munkásságát. Az összejövetelen részt vettek a festő tornaljai, s helyi ismerősei, osztálytársai, rokonai. Az apropó kapcsán Farkas Veronikával készített interjúnkat következő számunkban, a megemlékezést Dúdor Istvánra a 7. oldalon olvashatják. Itt még essen szó magáról a faluról, a tervekről, elképzelésekről.

„Azt mondhatom, hogy községünk színmagyar, a roma családok is magyarnak vallják magukat, szlovákok csak házasság útján települtek be néhányan. Összesen 537 lakost számolunk, ebből a romák olyan 44%-ot tesznek ki, a munkanélküliség elég

magas, 115 személy körül mozog. Alapiskolánk kétosztályos 32 gyerekkel, amit a jövőben szeretnénk háromosztályosra bővíteni, óvodánk most nehézségekkel küszködik, de évvégéig mindenképpen ezt orvosoljuk. Utánpótlás szerencsére van, s azt mondhatom, hogy fejlődő község vagyunk. Megvettünk egy régi családi házat, amit tájháznak rendezünk majd be. Két év múlva, 2009-ben lett volna 60 éves a festő, ezen alkalomra nagyobb lélegzetű megemlékezést szerveznénk. Szeretnénk az iskolát Dúdor István névre keresztelni, továbbá a képzőművészeti tábor megszervezésének a gondolata is megszületett.” – mondja a polgármester, aki a jövőre való tekintettel hozzáteszi, hogy a Csemadokot újrászervezik, s a későbbiekben is azon fognak fáradozni, hogy az ifjúság aktívan alkossa a kulturális életet.

Homoly

Fotó: a község képeklapja, szerző felvétele

Augusztus végéig tart a régészeti kutatás

Már harmadik idényébe lépett az oldalfali és fügei letmentő ásátás az elkerülő utak építésének a területén. A kutatás 2006 első felében kezdődött, és 2007 augusztus végéig tart. Már a régebbi eredmények is arra utaltak, hogy kultúrában gazdag lelőhely található itt.

A nyomok egykori bronzkorbeli település fel-fel-fel fedezését igazolják. Kerámia maradványokra, kenőanyagokra, kiégetett agyagra is ráakadtak. Két

emberi maradvány is előkerült, a nő és férfi csontváz nem volt rituálisan elégetve, viszont annak idején a

kezüket a hátuk mögé kötve temették el. A kutatással kapcsolatban Robert Malček régészt, a SAV-Nyitra régészeti intézetének a szakemberét (képünkön), kérdeztük, hogy milyen eredménnyel jár a kutatás, amely Mgr. Eva Foteová együttműködésével történik. „A történeti kor, amelyet pillanatnyilag megfigyelünk, a középkor, az újkor eleje, kb. a 16.-17. század esetleg a 15. századra tehető. Megerő-

sített települést észlelünk, még nem tudni milyen területű és jellegű, de, hogy körbe volt zárva, az biztos, mert felfedeztünk egy hatalmas árkot az egész település körül. Ezenkívül a mindennapi életnek is megtaláltuk a nyomait, különböző lyukak, kemence helyek, föld-elszíneződések rajzolódottak ki.” – tette hozzá Malček.

D. Pavlíková/BM

Fotó: a szerző felvétele

„Élet, érzelem, értelem hármásának tragédiája”

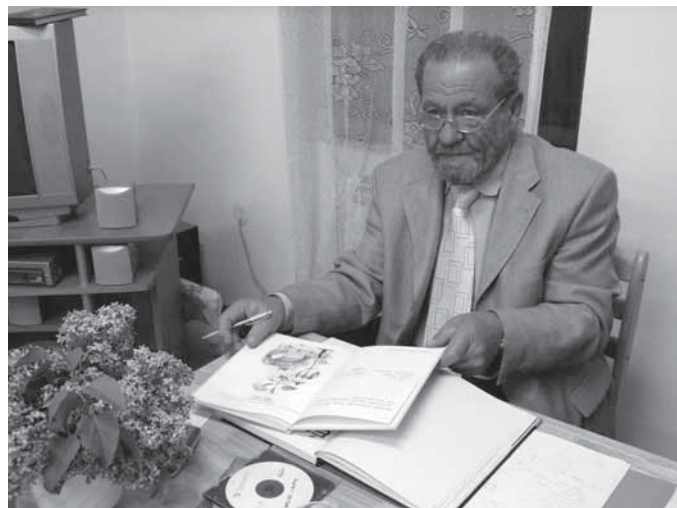
Dráfi Mátyás, Jászai-díjas, érdemes művész Gömörben

Rendhagyó magyarórákat adott a gömöralmágyi, gesztetei, várgedei, bárkai, sajjögömöri, tornaljai alap- illetve középiskolások részére Dráfi Mátyás, aki találó példákkal, idézetekkel, ha kellett: humorral meggyőzött mindenkit a magyar beszéd és versmondás szépségéről, szabályairól. Szavalt, énekelt, az életéről, gondolkodásmódjáról, Gömörhöz való kötődéséről mesélt Gömöralmágyiban és Tornalján mint az Életutak kulturális rendezvénysorozat vendége, majd fáradtságot nem ismerve tolmácsolta Tompa Mihály biztató szavait: „Fiaim, csak énekeljete!” Rimaszombatban, a Tompa Mihály Országos Vers- és Prózamondó Verseny nyitóakordjaként. Másnap ugyanitt zsűrizett. E mellett kerített időt egy délutáni sétára Újbáston, ahol egykor az édesapja - akivel a sors akarátának eleget téve nem lehetett földi találkozása - kántortanítóskodott.

Lássuk, hogyan vélekedik a rendhagyó óra fontosságáról, mely Vörösmarty Mihállyal kezdődik, Tözsér Árpáddal zárul. Mi a tapasztalata: van-e igény a minő-

ségre törekvő dolgok iránt? Milyen a fogadókészség a befogadó részéről: érti vagy csak hallja 1-1 költő, író gondolatát? Milyen a hangulat? Egyáltalán: érdemes ma ilyesmibe energiát fektetni? Minderről maga a művész, Dráfi Mátyás vall:

„Aki valamit közölni akar, az ne önmagát, hanem közönségét keresse. Én a közönséget, a hallgatóságot sohasem rétegezem, mert az úgyszólván magától megtörténik, ha az előadó egy igazi költővel összefog ellene, így képes kellő áhítatot teremteni. Ez egy kollektív játék, ahol a figyelem fegyelmet szül, és jó esetben a fantáziánk segítségével már együtt derítjük ki a piktorral a fürdőszobába benyitva, hogy vajon mi gondja akadhatott a leendő modellnek. Az előadásnak úgy kellene irányítania a közönség figyelmét, hogy az maga jöjjön rá a mondanivalóra. Nagyon kell vigyázni, hogy ne direkt módon, didaktikusan tölcsezzük a gyerekekre, hogy a szerző ezzel a művével azt akarta mondani, hogy... Ne! ... Minden művészetben fontos az alázat, nem engedi, hogy a fontossági sorrend felbo-

rujjon. ... A jó előadás megérinti a közönség lelkét, megsimogatja a szíveket, érzékeny ujjakkal játszik az érzelmek húrjain, behatol az értelem legmélyebb zugaiba, labirintusaiba. A vers gyönyörű dolog, vele foglalkozni élmény, érzelmi kikapcsolódás, lelki felüdülés. A költemény a legtömörebb monodráma, hiszen a szavaltó egy szál magában viszi a vásárra bőrt, és minden versben ott feszül az élet, érzelem, értelem hármásának tragédiája, vagy éppen a vidámság, a felszabadultság, az öröm viháncol benne. Ami engem illet, a lírai hangvételt, szerelmes verseket éppúgy szeretem, mint a forradalmi, búskomor, szomorúakat, és igencsak fontosnak tartom a humort, mint az élet elviselhetőségének egyik kitűnő eszközt, ezért ha alkalom adódik, szívesen mondom el Heltai Jenő, Karinty Frigyes, Darvas Szilárd verseit. Mindig csodáltam azokat a köl-

tőket, akiknél a rím és a ritmus együtt van, és még gondolatot is közvetít. ... Az igazi költemény sohasem hivalkodó. Szerényen húzódik meg a művészetek kaval-kájának zugaiban, akár az ibolya az avar alatt, és izzásával melegít, erejével lánggra lobbant, gondolatiságával erőt ad, ritmusával és dallamával szórakoztat, kiemeli olvasóját a mindennapok szürkeségéből. Ajánlom gyógyírül mindenkinek. ... Én azt tartanám ideálisnak és szerencsésnek, ha a TV-ben esténként fő műsoridőben a magyar lírának vagy a világirodalomnak legalább egy gyöngyszeme elhangzana a képernyőn. Reménykedem, hogy egyszer ez az álmom is megvalósul.”

Balázs Emese

Fotó: a szerző felvétele

Felhasznált irodalom:

Beke István, 2006: Drafológia.

Révkomárom

MEGHÍVÓ

XVI. Gömöri Magyarok Kulturális Ünnepe

A Csemadok Rimaszombati Területi Választmánya, a Gömörkishonti Közművelődési Intézet és Serke község önkormányzata szeretettel meghívja Önt a Gömöri Magyarok Kulturális Ünnepejére 2007. július 14 -én, szombaton 15.00 órai kezdettel a serkei kastélykertbe.

A rendezvényt megnyitja Kisfaludi Nándor, Serke község polgármestere és Sebők Valéria a Csemadok Rimaszombati Területi Választmányának elnöke.

A programból: Óvodások műsora

(Serke), Kovács Boglárka, szavaltó (Serke), Mákvirág Táncsoport (Serke), Palóc Menyecskek (Óbást), Kusza Ádám, szavaltó (Serke), Szivárvány Népdalkör (Nagybalog), Újj Barbara és Homonnai Tamás társastánca (Rimazséc), „Eccer vót hol nem vót” pantomimcsoport (Bátka), Gömördétéri asszonykórus, Palóc Táncműhely - Zobaralji tűzugrás (Fülek), Barkó Menyecskek (Gesztete), Rozmaring cigányzenekar (Csoltó), Palóc Táncműhely, Bodroközi táncok (Fülek), Agócs Gergely és a Fonó zenekar műsora (Budapest), Fekete gyöngyszemek együttes (Serke). A rendezvény táncmulatsággal és tűzijátékkal zárul. Mindenkit szeretettel várunk!

Povinszky E. Fotó: Archiv

A mindennapi élet és a művészet kapcsolódása

A rimaszombati Városi Galéria június 29-én nyílt kiállítása a Hot dog nevet viseli, melyet augusztus 17-ig látogathatnak az érdeklődők. Katarína Czikorová és Juraj Valica kiállítása nem hétköznapi, s ahogyan azt a kiállítás kurátora, Gabriela Garlatyová megfogalmazta a fiatal művészek behozták ezzel büfés kultúrát, hiszen a megnyitón hot-dogot és sört kínáltak, s nem hiányzott a televízió sem. Juraj interaktív videókat állít ki, amelyben az embereknek lehetőségük van a programok, a műsorvezetők kiválasztására. Mindez nem közöl sok információt, de helyette érzelmeket hordoz. A gyengéd Katarína grafikai téren tűnik ki, s bemutatja a Városi Galéria tíz évét. A kiállítás dőzsöl az ötletekben, tarkaságban, kreativitásban, de ugyanakkor ironizálja és parodizálja ezt a mai fogyasztói társadalmat.

Kan/he

DÚDOR István

festő, (Deresk, 1949. november 11. – Tornalja, 1987. június 23.)

1961-1967: magánúton tanul Bacskai Bélánál, Szabó Gyulánál és Milan Mravecnel. 1967-1968: Iparművészeti Középiskola, Pozsony. 1973-1979: AVU, Prága, prof. František Jiroudek. A gömöri táj megörökítőjeként indult. Bensőséges rajzokat készített a falujabeli öregekről. Tájábrázolása fokozatosan vált egyre expresszívebbé, színesebbé. Utolsó korszakának tájai szimbolikus értelműek. Már tanulmányai idején is jelennek meg rajzai és illusztrációi szlovákiai magyar lapokban. Egyéni kiállítása Rimaszombatban 1979-ben, 1987-ben, Rimaszécsen 1989-ben, s hosszú idő után 2000-ben illetve 2004-ben készült Rimaszombatban kiállítása. Művei közgyűjteményekben megtalálhatók Dunaszerdahelyen, Komáromban, Rimaszombatban, Rimaszécsen, Losoncon. Állandó kiállítása nincs.

Haltenberger Szabó Kinga
összeállítása alapján

Dúdor: Ikaros, vegyes technika, 64x88 cm, reprodukció. Képforrás: artportal.hu

Cseppek a tengerben, melyek Dúdor István, festő emlékét ápolják (...a teljesség igénye nélkül...)

2000, a Gömörország I. évfolyamának nulladik és első számában: In memoriam Dúdor István jelent meg; a Simonyi Alapítvány Dúdor emlékkiállítás készített 2001, emlékszoba kialakítása Deresken a kocsmá épületében két faragott emléktáblával

2001. október 18., megjelent Dusza István: A szív alakú kő súlya című írása, melyben felveti a művészi hagyaték gondozására a Dúdor István Társaság bejegyeztetését, eme gondolat az eszmei szerző halálával megreked

2003, megjelent a Lilium Aurum Gyémánthegyen c. könyve, melyben a művész zseniális tehetségéről árulkodó 50 portré mellé Bettes István József Attila versrészleteit sorakoztatta fel, így szólaltatva meg az ábrázolt figurákat.

2005. április 11., Miskolcon Dúdor István kiállítást nyitottak meg József Attila, az akkor száz éve született költő idézeteivel

2005. október 20., megjelent Szászi Zoltán Három fenyő írása, a rovar.com oldalon

2007. április eleje, a Cornix Artifex workshop elkezdte forgatásait, s április 25-én, szerdán délután 15.20-kor a Magyar magazin a Szlovák Televízió kettes csatornáján bemutatta Dúdor István, képzőművész emlékét őrző első rövid filmet.

2007. április 14., az Európai Művészeti Napok keretében elhelyezték Tornalja Főterén Cselényi Árpád leendő Dúdor szobrának alapkövét, és 11 órákor megnyitották Dúdor István „Gyémánthegyen” című vándorkiállítását, a József Attila idézetek nélkül.

2007. június eleje, a tornaljai szabadidőközpontban, Majoros Albinka magánygyűjteményéből nyílt kiállítás, melyen Kovács Magda felvetette a képzőművészeti díj megalapításának a gondolatát

2007. június 22., a Vasárnap heti lap Kövesdi Károly írásával emlékezett Gömör útszéli keresztjéről

2007. nyara, a Gömörország VIII. évfolyamának 2. számában olvashatók megemlékezések Dúdor Istvánról hat oldalas festmény-reprodukciós melléklettel.

2007. június 23., megemlékeztek Deresken a két emléktáblánál és a sírnál

2007. június 30., az Új Szó Szalon rovatában megjelenik Szászi Zoltán a A földre zuhant gömöri Ikarosz porát keresve Húsz év után bántó, hogy csak lebegtetik az életművét. Meztelen volna a király? Vak volna a nép? című írása

Reméljük, hogy még nagyon sok csepp kerül abba a bizonyos tengerbe, amely Dúdor emlékét ápolja, hiszen a dereskiek tele vannak tervekkel, ötletekkel, s egyre inkább a köztudatba ékelődik, hogy Gömör eddig méltatlanul elfeledett festője, Dúdor István több odafigyelést érdemel, s nem fog kiapadni az emléképolás tenger!

Ahogy a kortársak emlékeznek...

- Férjemmel együtt mi hárman nagy barátságban voltunk. 1970-ben a Nő szerkesztőségében dolgoztam. Egyszer beállított egy fiatal, nagyon vidám tekintetű, nagyon gömöri arcú gyerek, ... ekkor kezdődött a barátságunk, s tartott egészen a haláláig. Anyira szoros volt kapcsolatunk, hogy szinte testvérek voltunk. Rengeteget lakott nálunk, ... Ahányszor itthon tartózkodott Gömörben, nálunk mindig megállott. A nap legváratlanabb pillanataiban, értve ezalatt az éjszákát, a hajnalt, a legváratlanabb helyzetekben bukkant fel. Nagyon szerettük Pistát, tetőtől talpig bohém volt, csak a művészetben keresztül kötődött ehhez a világhoz. Nem tudott földi emberként élni, s azért halt meg időnap előtt. /a kortárs író, Kovács Magda/

- A komáromi kiállítását kapta vissza, s hozta a hóna allatt egy paszpartó tömmeggel. Akkor nyílt meg egy vendéglő, amelynek mindjárt ki is tippeltük a terasztát. Volt egy momentum,

amikor Dúdor felállt az asztaltól, s azt mondta, hogy úgysem jók ezek a képek, szétszaggatta az összeset, s ledobta a balkonnál. Nálam sokszor megfordult, sokat megkérdeztem a véleményét az én általam készített dolgokra. Amikor jól lehorcantott, akkor sem rosszból tette, amikor viszont megdicsért, azt mindjárt hozzá tette, de ezt nem komolyan mondtam! /a kortárs festő, Koós István/

- Minden porcikájában kötődött Gömörhöz, ugyanis azt úgy szoktam magyarázni, hogy ő a Csallóközben nem tudott egy rajzot, egy festményt sem elkészíteni, mert neki a keze úgy járt, ahogy a gömöri dombok hullámanak, abban a ritmusban. És Pistának a tempereamentuma is pont ilyen volt. /a kortárs költő, Bettes István/

A szív alakú síremlék, mert csupa szív ember volt, ahogyan Farkas Veronika művészettörténész emlékezik rá. Dúdor legjobb ismerőjével készített interjúkat következő számunkban olvashatják.

Forrás:

http://www.cornixartifex.com/egyeb_filmjeink8

Fotó: homoly

Élményekben gazdag, kellemes vakációt!

Emlékképekkel búcsúztak a TMAI diákjai a 2006/2007-es tanévtől

A Tompa Mihály Alapiskola ideai tanévzáró ünnepsége a „Visszapillantás” címet kapta. Mottójukat Reményik Sándor verséből merítették „... mi mindig búcsúzunk, az éjtől reggel, a naptól este...”-eme kedves gondolatokkal. A főszereplő gyermekek mellett színre lépett egy nagymama, aki a nagy fotóalbumot lapozgatva visszavissza emlékezett a gyerekkori

emlékekre, melyek aztán eleve-
nen meg is jelentek a színpadon.
A mulandóság törvényszerűsége
örök az emberiség életében, de
a szereplő nagy már nagyban
tapasztalja élete alkonyán, hogy
emlékei nélkül a „visszapillantás”
sivár, semmitmondó lenne.

Feleleveníti régi igazgatóját, akit
tisztelt és aki szívélyesen nyújtott
kezet minden szorgalmas diáknak.

Megelevenedik a zenész unoka is,
akinek zenéje merőben más, mint
az Ő korában, de büszke a csepere-
dő kamaszra. Tisztán látja az első
osztályos emlékeket, a játék vará-
zsát, a betűvetés elsajátításának
csinját-bínját. Majd egy olyan fotó
kerül a kezébe, melyen a falu ap-
raja-nagyja együtt énekel, táncol.
Emlékszik, mikor titkon pillangó
akart lenni, odaröpülni minden

virágra, szállni szabadon...

Az utolsó emlékkép, ami megjele-
nik a színpadon, a végzős éveket
tükrözi -a ballagást- élete leg-
szebb, legtarkább színpadáról, az
iskolából.

Ezzel a pillanatképpel búcsúzott
el a TMAI a kilencedikes diákok-
tól és az idei iskolaévtől, kellemes,
kalandos nyári vakációt kívánva
mindenkinek.

Pásztor Mária Alapítvány idei díjazottjai

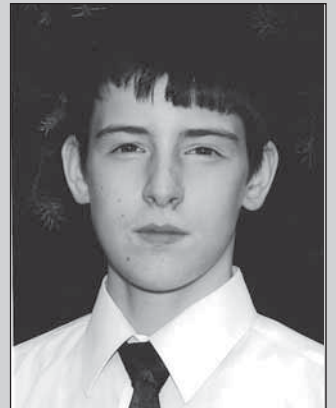
Immár 13. alkalommal adja át a TMAI a Pásztor Mária díjat az iskola-
év 2 legjobb diákjának. Emlékezve ezzel Pásztor Mária pedagógusra,
aki éveken keresztül oktatta és nevelte a lehető legjobb tudása szerint
növédekét. Az alapítvány célja, hogy a legszorgalmasabb és legsi-
keresebb tanulót anyagi támogatásban részesítse. Az ötszáz koronás
bankjegyet az idén a negyedik osztályos Mihalčák Gabriella és a vég-
zős Farsang István kapta.

Mihalčák Gabriella, az apró termetű
kislány a FIAI-ba kezdte tanulmányait.
Második osztályban lett az iskola diák-
ja. Kicsit tartott attól, hogy nehezen
illeszkedik majd be az új közösségbe
és nem felel majd meg az új tanító néni
elvárásainak. Osztályfőnöke, Zagyi
Judit, elmondása alapján szorgalmas
munkával, hatalmas akarattal az élme-
zőnybe került. A „Dobré slovo” szlovák
szavalóverseny állandó dobogója, majd
a Tompa Mihály Vers és Prózamondó
Verseny országos résztvevője. Sportol-
óként is magasan teljesít, három éven

át a nyári és a téli öttusa első helyezette. E sok eredmény fényében is
egyszerű, szerény kislány maradt, aki mindig tudja mi a kötelessége.

Farsang István nevét sok év múlva is emlegetni fogják ezen az
iskolán. Érdeklődési köre már az alsó tagozaton is a természet-
tudományi tantárgyak felé irányult. Kitűnő eredményeket ért el
a különböző matematikai versenyeken, földrajz-, fizika-, kémia- és
biológiai olimpiákon. Nem túlzás azt állítani, hogy ritka az olyan
természettudományi verseny,
amelyen István ne mérte volna
össze tudását a vele egykorú diá-
kokkal - nyilatkozta osztályfőnö-
ke Csúz Ilona. Teszi ezt sokszor
szlovák nyelven írt feladatokkal
is, de sokoldalúságát bizonyította
magyar irodalom és nyelvtan
területén is, ahol egy háromta-
gú csapat tagjaként országos
első helyen végzett. Kimagasló
eredményei sohasem vakították.
Megmaradt egy egyszerű, sze-
rény, kedves, másoknak szíve-
sen segítő fiúnak.

Kötelező olvasmányok a szünidőre

Vekerdy Pál pszichológus írásai alapján

Sokszor esik szó a tanulók kötelező olvasmányokhoz való negatív hozzáállásról. Kapkod-
ja a fejét a sok szünidőre váró nebuló, amikor
a tanár a nyár legjobb elfoglaltságának ajánlja
a szépirodalom híres kötetét.

Mondják, hogy annak idején, amikor kötele-
ző iskolai olvasmánnyá tették a Toldit, még
Arany János éltében, a költő elkeseredve ki-
áltott fel: „ Magyar ember nem fogja többé
olvasni!”

Igen, a kötelező olvasmányoknak megvan
a lehangoló hatása, ami éppen kötelező vol-
tuktól fakad. Hiszen a valódi szépirodalmi ol-
vasmány élmény, érzelmeket kavarr fel, világ-
ismeretünket és önismeretünket tapasztalati
módon tágitja. Kötelező élmény, kötelező ér-

zelmek – kötelező „tágulás” – ez persze fából
vaskariká. Manapság már gyerekkorban is ta-
pasztalható, hogy nem tudunk élvezettel, ér-
zelmi élményt adóan olvasni, mert elszoktunk
a fantázia belső képeinek megelevenítésétől,
elnyomja őket a külső képözön – vélekedik az
ismert pszichológus.

Modern tantervi rendszerek lehetővé teszik,
hogy a tanár saját ízlését kövesse, illetve azt
is, hogy a gyerekek saját ízlésük szerint vá-
lasszanak olvasmányt. Például elég csak
annyit mondani, hogy azon bizonyos időn
belül el kell olvasnia egy klasszikus és egy
modern regényt. Sajnos a mi iskolarendsze-
rünk még ezt nem teszi lehetővé, amennyiben
a záróvizsgákon bizony ott szerepelhetnek

az el nem olvasott regény főhősei. A Harry
Potter könyvek világsikere jó példát mutat
arra, hogy a gyerekek, ha akarnak, tudnak
olvasni, és szenvedéllyel „fálnak fel” vaskos
könyveket. Például Rejtő Jenő kötetei újra
meg újra százezreket hódít meg a legfia-
talabb, tizenéves korosztálytól kezdve a le-
göregebbig. Ezek mindenképpen jó iskolák,
melyeken meg lehet tanulni, hogy mi okoz-
hat élvezetet az olvasónak.

Tehát, itt a nyár, a feladott olvasmányok
sora elég bő... Próbáljuk hát meg elhittetni
gyermekünkkel, hogy igenis jó időtöltés
lehet a vízparton akár egy kötelező olvas-
mány is, de betartva Vekerdy Pál tanácsát,
még jobb, ha modern regényt választunk az
induláshoz. Lehetséges, hogy biztos siker
a szépirodalomhoz

Egy kellemes hét a szabadban

Az erdei iskolában közelebb kerültek a természet csodáihoz

Ezúttal a Tompa Mihály Alapiskola harmadikos és negyedikes tanulói hódították meg a hegyeket, völgyeket a közeli Kokava Línia térségében. A 720 m magasságban fekvő táj kellemes éghajlata, a felújított és jól felszerelt Ipoly vendégház meleg fogadtatása, a természet gazdag növényzete és állatvilága kényeztette a nebulókat öt napon keresztül. Maguk mögött hagyva a városi környezetet, tele reménnyel, kalandvágygal indult el hatvan gyermek kísérőpedagógusokkal.

A természeti iskola jelentőségéről már tettünk lapunkban említést, miszerint a testi és lelki fejlődéshez oly szükséges szabadtéri programok által ismeri meg a tanuló környezetét, barátkozik meg az állat- és növényvilággal, valamint szeretni és védeni azt. Ebből kifolyólag tel-

jesen más napirendi pontok szerint telnek napjaik, mint egy általános tanítási napon. Kokaván sem volt ez másképp. Tanév vége közeledtével már a tankönyvek is itthon maradhattak, csak a természetnaplót volt kötelező a hátizsák mélyére süllyeszteni. Ebbe aztán belekerült minden apró részlet, amit láttak, tapasztaltak, helyeseltek, vagy épp kifogásoltak. Igazi böngészdévénőtte ki magát a kis füzetecske, tele okos dolgokkal, rajzokkal. A több kilométeres túrákat ki-ki a maga módján teljesítette, de kivétel nélkül vett részt ezeken

az egész csapat. Persze a reggeli torna jó bemelegítőként szolgált eme nagy utakhoz.

Az erdei bátorságpróba volt az egyik legsikeresebb program-pont. Előre elkészített jelzések, titkos üzenetek, feltörsére váró kódjellek sokasága várta a bátor „manót”, hogy teljesítse feladatát. Az éjszakai riadótól senki nem rettent meg, mert valahogy kiszivárgott, hogy ilyen is lesz. Nagy izgalommal bújtak melegítőbe, hogy a sötét réten megkeressék a rókákat. Igaz, hogy csak papír-

ból voltak, de sokat értek. Ahány róka, annyi finomság várta a rókalesről hazatérőket.

A vendégház vezetője, Auxt Ferenc, által biztosított lovaglás többször megismétlődött a hét folyamán. Megtanulták hogyan tisztítsák a lovakat, hogy lehet

is a házigazda ötletességét, gyermekközponúságát tükrözte.

A megéhezett gyermekcsereg igazi hazai ízekkel csillapíthatta étvágyát. Az étkezés utáni üres tányérok, az elismerő szavak, a dupla adagért való sorban állás – mind, mind az ügyes szakács-

könnyen nyeregbe jutni, milyen a helyes testtartás a ló hátán, valamint az állathoz való biztonságos közeledést.

Egyidejűleg folyt egy másik esemény is, mely egyaránt vonzott fiúkat, lányokat. A négykerekű motorkerékpárral akadálypályát kellett végigfutni, ami első nekifutásra nem is tűnt annyira egyszerű műveletnek. A gyerekek nem adták fel. A végén a nehéz terepen könnyedén szlalomoztak. A vendégház melletti medence a felfrissülést biztosította a meleg nyári napokon. A szokványostól kicsit eltérő játszótér

nőket és a jó szervezést bizonyította.

Volt termésgyűjtés, herbáriumkészítés, kőfestés, gipszöntés, amiből itthon érdekes kiállítás készült. Szemléltetve a tárgyakat, minden gyerek visszavágya még egy kis időre. Gazdag emlékekkel gyarapodtak, önállóságot tanultak, jó barátságok szövődtek és elmondhatják, hogy egy lépéssel közelebb kerültek a természet csodáihoz. A természeti iskola vezetői Zagyi, Csomós, Kecskeméthy, Csank és Koós tanító nénik voltak.

Átadták a kiérdemelt díjakat

A Tompa Mihály Református Gimnázium tanévzáró ünnepe

...Nap-nap után elment, betöltve a megszállt határt, s mi érezzük, hogy életünkben egy év megint lejárt... idézzel búcsúzott a tanévtől a TMRG igazgatója, Sebők Attila.

A lejárt iskolaév, az elmúlt tanítási napok gondolkodásra, értékelésre, mérlegelésre készítettek. Az iskola vezetősége, tanárai azok, akik maguk mögé nézve értékelik egy – egy tanév munkáját, eredményét, kudarcait. A TMRG járási, kerületi, országos szinten egyaránt bizonyítottak és kiváló helyezéseket értek el. A versenyszellem, a csapatmunka, az iskola nyugodt, biztonságos légköre az alapja az eredményes alkotómunkának, melyből nagy-

ban kivették részüket az iskola diákjai, pedagógusai.

A tanév végén átadott és kiérdemelt díjak is erről tanúskodnak. Az istentisztelet keretén belül zajló ünnepeken átadott Fábry János Díj tulajdonosai Tokár Katalin, Kišantal Nóra, Sekereš Milan és Miklós Zsuzsanna lettek. Az Igazgatói Díjat Veres Viktória, Béres Emese, Balajthy Henrietta és Balázs László vehették át. Rimaszombat Polgármesterének Díját az idén Ádám Dávid kapta. A Szentpéteri Díj Bódi Zsófia, Koós Gábor, a Holéczy Miklós Díj Czerwinski Gergely, Koren Csilla, a Baksay István Díj Gál Éva, Bartha Attila, a Mik-

száth Kálmán Díj Bodolló Nikolett, Borbás Orsolya eredményes munkájáért lett átadva. Szabó Krisztínát a Kovács testvérek történelmi díjával, Ádám Dávidot a Johannita Lovagrend díjával, az iskola diákönkormányzatát Bodor István díjjal jutalmazta az iskola pedagógiai tanácsa. A megérdemelt pihenés után, a szeptember 2-ai tanévnyitó istentiszteleten találkoznak újra a gimnázium növendékei, tanáraikkal karöltve, hogy új erővel, élményekben gazdagon folytassák aktív munkájukat.

Oldalakat írta: Csank Katalin
Fotó: szerző felvételei

1969

A legelső, saját magam választotta regény egy vaskos könyv, Az északnyugati átjáró Kenneth Robertstól. Anyu megveszi nekem ezt a könyvet, amelyet jómagam választok ki a sarki könyvesboltban. Nem szól bele, hogy válogatni. Ez az első alkalom, amikor rajtam múlik, mit veszek meg. Addig Anyu választja ki az olvasnivalót, bármikor megveszi mindazokat a könyveket, amelyekre igényt tartok vagy amelyekre szükségem lehet. Eleinte meséskönyveket kapok: Benedek Elek, a Grimm-testvérek és Andersen műveit. Karácsonyra ajándékként kifejezetten követelem a könyveket, a legnagyobb ajándékot számomra

konok lapjainak a tartalmát, teljesen más világ tárulkozik fel előttem – a megszerkesztett világkép: a nyomtatott betűk birodalma. Rajtuk keresztül mágnesként vonz az ismeretlen megismerése. Legjobban a Pallas Nagy Lexikonban levő, régi, színes térképek keltek fel az érdeklődésemet. Csodálatosnak tartom, hogy a lexikonok kiadásának éveiben, 1896 és 1897 között kicsoda színes technikával készítették az egyes térképeket vagy rajzokat.

Megannyi új ismeretanyaggal gazdagodom, ezek akkor haszontalannak tűnnek, ám a későbbiekben jól hasznosíthatom az iskolában. A számomra fontosnak tartott ismereteket szórakozva, szinte tanulá-

Magyarországra.

Úszni tudok, más foglalkoztat. Őriási kihívás a sátorozás, sokan vagyunk olyanok, kik még nem sátoroztak. A legszükségesebb felszerelést, a hálósákat és a felfújható matracot beszerezzük, vagyis Anyuval megvettem a sportüzletben. Lenne mód kölcsönözni, de mi úgy döntünk otthon, persze az én hatásos rábeszélésemre, hogy a jövőre való tekintettel egyszerűbb, ha saját felszerelésem van. Valószínűleg máskor is adódik alkalmam táborozni, következésképpen az alapfelszerelésre mindenképpen szükségem van. A sátorokat az iskola biztosítja, sátorvásárlásról nem esik szó.

Az iskola elintézi a határátlépés-

alanyt. Az első diák beül a székbe, a mester odasiet hozzá, beállítja a pózt, megfelelő helyre húzza az özőn víz előtti, háromlábú fényképezőmasináját, figyelmet kér, ama bizonyos sötét lepedő alá bújik, majd kattint. Mindenkivel ugyanezt teszi fáradszóról, s ha valaki elmozdul, újra beállítja. Előzőleg otthon elújságolom a fényképezkedés tényét. Anyu, ki ismeri Pappékát, beszámol arról, hogy van egy felnőtt lányuk, aki bolond. Rendszerint elrejtik őt valamelyik helyiségbe, de néha a lány kiszökik, s kellemetlenné teszi a műtermi munkát. Állítólag a bolond lánynak az a szokása, hogy az ágya közepén végzi el a nagy dolgát, aztán kézzel szétke-

Csordás János: Mozaikok a gyermekkorból [4.]

[Részletek egy készülő regényből]

lényegében a könyvek jelentik. Anyu aztán rájön arra, egyszerűbb az eljárás, ha jómagam választok, mert nemegyszer előfordul, hogy megharagszom amiatt, ha nem az ízlésvilágomnak megfelelő könyvet veszi meg nekem.

Beleszeretek az izgalmas kalandregényekbe, sorra vásárolok a Delfin Könyveket, a sorozatban kiadott Verne- és Karl May-regényeket, néha elég az is, ha a borító vonzza a tekintetemet. Ha valamelyik írótól megtetszik egy regény, keresem a többi művét is. Amennyiben kapható, megvesszük, hogy meglegyen. Egyszerűbb bármikor leemelni a polcra, semmint kikölcsönözni például a könyvtárból. Rövid idő alatt több tucat könyv gyűlik össze, egy idő után gondot okoz az elhelyezésük, külön szekrényre van szükség.

A szüleim nem szólnak bele abba, mit és mikor olvassak, olykor csupán erre vagy arra hívja fel Anyu a figyelmemet. Anyu szeret olvasni, ha nekem tetszik egy regény, elolvassa ő is. A könyvet mindenkor elkéri tőlem, tudjam, hogy nála van. A könyv az otthonunkban megbecsült érték, nem olyan tárgy, amelyet ide-oda lehet helyezgetni. A könyvnek helye van, akárhová nem csapjuk le, óvjuk, vigyázunk rá, hogy évtizedek elmúltával ugyanolyan jó állapotban legyen, mint újkorában.

Dobos Géza, anyai nagyanyám második férje, a kántortanító, rengeteg könyvet megőriz az utókor számára. Kezdem felfedezni a lexi-

nélkül sajátítom el. Ezt azzal érem el, hogy ugyanazt a szabadidőmben olykor naponta elolvasom, nézegetem, böngészem, miáltal a szavak, az adatok, a számok, a képek, a térképek befurakodnak az agysejtjeimbe. Hatodikos koromra kapásból fel tudom sorolni a kontinensek valamennyi államát, ezeknek a fővárosait, az USA összes tagállamát, a legnagyobb hegyeket, a leghosszabb folyókat.

A Szovjetunióval kapcsolatos ismeretanyag-mennyiség, főleg a politikai vonatkozású, egyáltalán nem érdekel. Talán azért, mert nagyon belénk akarják ezeket sulykolni, mintha a világon a legfontosabbak lennének. Kiemelt tananyag, a tanítók is kiemelten viszonyulnak hozzá. Mivel nem szeretem az orosz nyelvet tanulni, valahogyan nem áll rá a nyelvem, mivel idegesít az eltérő írásmód, egyszerűen taszít mindaz, ami orosz, szovjet vagy velük kapcsolatos. Sejttem, hamarabb tudnék arabul vagy franciául beszélni és írni, mint oroszul. Az a bugyborékoló, számomra dallamtalan és ritmikátlan nyelv más szájába való.

* * *

Június végén két hétre kötelező úszótanfolyamra visznek bennünket Zsorra, Magyarországra. Mindhárom párhuzamos osztály tanulói jönnek, egy ilyen alkalmat nehezen lehet kihagyni. Az indulás előtti napokban lázban égek, várom ezt a kiruccanást. Legfőképpen azért, mert a határon túl még nem jártam, ez az első utam

sel kapcsolatos formákat, nekünk csak egy formanyomtatványt kell kitölteni és ki kell kérni a szülők beleegyezési nyilatkozatát. Az iskolánkkal szemközt, a Šrobár utca túloldalán lakik az öreg Papp, a nyugdíjas, régmódi fényképész, ki lényegében az iskola házi fényképésze, nála lefényképezkedhetünk, másnapra kész a kép. Valamelyik tanítási óra alatt átvonulunk hozzá, hogy elkészítse az útlevelhez szükséges kisméretű fényképeket.

A műterme nagy és magas, a titokzatos félhomály a század eleji időszak sejtelmes hangulatát adja vissza. Itt nemigen változott az elmúlt ötven évben talán semmi. Még a levegő sem, amely áporodott és naftalinszaggal keveredik. Amikor belépek, rögvést a Mata Hari című, korábban látott Greta Garbo-film néhány jelenete ötlék fel az emlékezetemben. Különbőké kellékek sorakoznak a fal mellett, ezek amolyan mesterséges hátterek, imitálják a természet lágy ölet, a fákat, a naplementét. Található itt barokkos kicicomázott műkorlát, egykoron díszes és cifra kanapé, súlyos mélyzöld színű függöny, s ki tudja, még mi minden. A terem sarkaiban hatalmas fémtestű lámpák állnak, s amikor az öreg Papp hozzálát a munkájához, ezek megvilágítják azt a karosszékét a terem közepén, melybe egyenként bele fogunk ülni. A szék mögé megfelelő színű hátteret húz, s kérteti az első

ni a lepedőn, s rajta ugrádozik... Míg a soromra várok, lesem, nem tűnik-e fel a folyosón a lány. Nem árulom el senkinek, hogy tudomásom van a létezéséről. Nincs szerencsém, csupán Pappné jelenik meg mosolyogva.

Az úszótanfolyam első hetében különös baleset történik. A C osztály egyik tanulója, Emődy Feri kergetőzés közben véletlenül túl özel fut a strandfürdő területén található játszótér mozgásban levő hajóhintáinak egyikehez, melynek hegyes csúcsa pontosan az orrát találja el. Feri elájul, mentőt kell hívni, elviszik őt a kórházba. Mindezekről jómagam másoktól értesülök, a balesetnek nem vagyok a szemtanúja. Állítólag Feri orra hegyét a hinta hosszában kettészeli, s az a lány is rosszul van, aki közvetlen közlő látta Ferit elterülni. Este kapjuk a hírt: Ferinek nincs komoly baja, kettévált orrát összevarrták. Egy darabig azonban a kórházban kell maradnia, kivizsgálják, nem szenvedett-e egyéb sérülést.

Hazatérésünk után mondják el, hogy Ferinek szerencséje van a szerencsétlenségben: az orvosok az alapos kivizsgálás során a fülében elrothadt kukoricaszemet találtak, mely komoly bajt okozhatott volna neki, ha időben nem távolítják el. Feri hónapok óta rosszul hall, de csak a hintás baleset után jönnek rá ennek okára, nem is akárhol, hanem külföldön.

2007. júl. 9.

Győztesek az első nap után

Karate Világkupa

Az érmesek a kis „Tengeri Tündér,” mellett

Érmek az eslői Norrevangshalleből

A Martin Antal, Dorota Balciarová és Igor Molnár összeállítású „különítmény,” nagyszerű eredményt ért el a svédországi Eslövben június 28–tól július 1–ig tartó nemzetközi szintű karate csapatversenyben, ahol versenyzőink három érmet szereztek, s azok közül kettő a legértékesebb.

A 2006/2007-es szezon legrangosabb nemzetközi versenyén 879 versenyző vett részt 62 kategóriában, s elmondhatjuk, hogy büszkéek lehetünk a rimaszombati URAKEN – klub neveltjeire. A legörömtelibb talán a fiatal Martin Antal eredménye, aki a 12 évesek kategóriájában mind az öt versenyét megnyerte, sor-

rendben a svéd K. Olsoon, a dán M. Fejfrek, az angol S. Brando, a cseh L. Soudny, majd a döntőben a cseh P. Klein ellen, s aranyérmet szerzett.

Molnár Béla edző szerint a második és harmadik forduló jelentette a döntő „fordulatot” a versenyzésben, amikor esélyes, erős ellenfeleken jutott túl /2 : 1/ a fiatal Martin, s legyőzve idegességét is, felállhatott a dobogó legmagasabb fokára, megszerezve így a legértékesebb érmet.

Dorota Balciarová a 13 évesek kategóriájában versenyzett – s kapott aranyérmet. Sima, különösebb megerőltetés nélkül nyert a döntőig vezető összecsapásokon – a svéd J. Rinse, az iráni

M. Rainhar, az iráni M. Aghaei és svéd J. Mazur ellen. Molnár edző szerint „Dorotka semmit nem bízott a véletlenre az elügyetlenkedett Európa Kupa után, minden ellenfelét 3:0-ra verte. Nagyszerű versenyzéssel megérdemelten nyert mindenki ellen”.

Igor Molnárnak is remek startja volt, az izraeli O. Binyamini, az angol K. Codd, a svéd M. Bahaki, a dán N. Skovs legyőzése után a döntőbe is jutott, ahol azonban kikapott a cseh J. Debreceni ellen. Molnár edző szerint „Igor-nak jó esélye volt az aranyéremre, de – ahogy az Európa Kupán is – a cseh Debreceni most is legyőzte. Reméljük ez nem egy „cseh mumus”. Bár lehet. Mindeneset-

re el kell ismerni, hogy a cseh versenyző jobb volt, bár Igor kiharozta magából a maximumot.”

A rimaszombati „karatésok” remek teljesítménnyel zárták a 2006/2007-es szezont. Elismerés jár nekik városunk méltó képviselőként. De köszönet és elismerés jár támogatóinknak és szponzoraiknak is, akiknek a határozott hozzájárulásuk nélkül versenyzők nem vehetnének részt ezeken a rangos megmérettetéseken.

S a jutalom? – teszi hozzá a végére az edző – igazi „bolondulás” a koppenhágai TIVOLI – parkban. S a fotók örök emlékként elevenítik fel az eseményeket.

ford.: kt

Siker a szlovákiai világbajnokságon

Többtusa

Az idei nyári szlovákiai többtusbajnokság szezonja számunkra – öt év halványabb teljesítményei után – ismét sikeres volt.

Ifjú többtusaóink – 1-4. évfolyam – a szlovákiai járáskor távolásági versenyében az üdvös második helyen végeztek a győztes topolcsányi járás mögött, amelyen 4 első, 3 harmadik és két második helyet szereztek. A mieink 2 első helyet, 3 második és 2 második helyezést értek el. A harmadik a kassai járás csapata lett, amely egy érmmel kevesebbet harcolt ki, mint a rimaszombatiak.

Versenyzőink még sikeresebbek voltak a Lipótzentmiklóson rendezett – immár tizenhato-

dik – VB – n. Az ifjúsági kategóriákban három aranyérmet, egy ezüstöt és egy bronzérmet gyűjtöttünk, és juttattuk első helyre járásunkat a topolcsányi járás és a kassai járás elé.

Egyéniben első helyet szereztek – s lettek így szlovákiai bajnokok a 2007-es évre – a fiatalabb lány kategóriában a Daxner AI növendéke, Kinga Muránská, az idősebb lány kategóriában pedig szuverén győzelemmel Réka Bálintová a Dobsinsky AI diákja, aki 504 pontot szerzett, ellenfeleit legalább száz ponttal megverve, valamennyi ágazatban győzve : 60 m – 8,5 sec, 800 m 2: 47, távolugrás 413 cm, medicinban 16,45, mászás 3,9 sec, 800 m 2: 47 sec.

A kategóriában harmadik helyet szerzett Ludmila Bodnárová a Daxner AI diákja 429 ponttal, egyszersmind győzve a távolugrásban, medicinban – dobásban és úszásban, a többi versenyszámban pedig második lett. Sajnos nem vett részt a versenyzésben a gömöralmági Mag kislány és a rimaszombati Chlapcoková, ők is jó eséllyel indulhattak volna a versenyszámokban. Ezüstérmet szerzett az idősebb fiú kategóriában a nyüstyai Ján Koziak a maga 390 pontjával, aki legjobb volt a kötélmászásban / 2,95 sec /. Bronzérmet kapott a fiatalabb fiú kategóriában a gömöralmági Agócs Dominik, aki a hattusában 278 pontot szerzett.

ford. kt

Meghívó

MOTOROSOK, FIGYELEM!

TOYO POWER FEST 2007

Időpont: 2007. július 14. / szombat /

Helyszín: a Losonchoz közeli Bolyk reptere

Program: 9:00 óra Kapunyitás 9:00 – 10.45 Regisztráció / a később regisztráltak a 2. illetve a 3. selejtező körbe sorolottnak / 11:30 – 18:00 Selejtező körök / min. 3 /

11:00 – 19:00 Tuninggyülekező / a parkolóban /

18:15 – 19:00 a döntő futamok

19.20 a győztesek kihirdetése

Látványosságok:

Bemutató – a Top dragster 1500 HP teljesítménnyel

/a leggyorsabb autó Közép–Európában – 0 – 100 km/ó 0,9 sec alatt – a szlovák sprintrekord megdöntése/– Competition Dragbike 450 HP teljesítménnyel

/ 0 – 200 km/ó 4 sec. alatt /

– Stunt rider show – motoros akrobatika

Belépti díj: 150 Sk * BOMBA energiaital

Startdíj: 0 Sk

Természetesen nem hiányozhatnak a verseny specialitásai: rally, PAV, PAO, autocross Igazi sprint

„Hard – core” gépek, pl. arégi Skoda 100 MB, Lada kombi Lancia Delta, Fiesta turbo, Felicia turbo és a látványosságok: WRX STI, M3, EVO 8, Corvette, Cupra, 3000 GT stb.

A látványosságok mellett csinos nők, frissítők... Ebben az évben el látogatnak a „veteránok” tulajdonosai is, hogy kipróbálják az „őreg vasakat”. Jönnek természetesen a „bikerek” is Szlovákia minden szögletéből és megmutatják masináikat a szkúterektől kezdve a legbrutálisabb típusokig – GSX – R 1000 K4, ZZR 1100, CBR 1100, R1, 900RR stb.

Igazi motoros lélek ezt nem hagyhatja ki. Jöjjenek el és próbálják ki a 200 m távolságot a sprint pályán / professzionális időmérő, sms – módú időponttájékoztató /

Ha valóban benzingőzfüggő, akkor nem hagyhatja ki.

További információk: www.zrychlenie.sk

Üdözlettel a szervezők nevében M-TEX Autotuning.

Kapcsolatfelvétel: Ing Peter Kovács, tel. 0905 66 33 28 /ford-k/

Boholy István-emléktorna Bátkában

Rimaszécsre vitték a vándorszerleget

2007-től a Boholy István-emléktorna nevet viseli – a község tavaly tragikus hirtelenséggel elhunyt alpolgármesterének tisztelegve – a bátkai öregfiúk által immár évek óta a nyár elején rendszeresen megrendezett mérkőzés-sorozat. Június 23-án a hazaiakon kívül a szentkirályi, a rimaszécsi és a csizi öregfiúk vettek részt a tornán, s vívtak jó hangulatú találkozókat. S bár a rimaszécsi és a csizi csapatban még aktív játé-

kosok is szerepeltek, az összecsapások végig izgalmas és jó színvonalú küzdelmet hoztak. Csak egy mérkőzés sorsáról döntöttek tizenegyesek: büntetőket juttatták a rimaszécsieket a döntőbe. Végül a legalacsonyabb átlagéletkorú csiziek lettek a negyedik. A fináléban nagy melegben és igen jó iramú meccsen a helyzeteiket jobban kihasználó rimaszécsiek nyertek a mezőnyfölényben futballozó és helyzeteiket rendre kihagyó haza-

iak ellen. A Boholy István emlékére alapított vándorszerleg ezzel egy évre Rimaszécsre költözött, de a bátkaiak megfogadták, hogy legközelebb otthon tartják a díszes szerleget.

TORNÁKRÓNKA: Bátka–Csíz 2:0, Rimaszécs–Szentkirály 3:3, tizenegyesekkel a rimaszécsiek győztek; a 3. helyért: Szentkirály–Csíz 4:1, döntő: Rimaszécs–Bátka 3:1. (sa, ú)

Forrás: www.ujsozso.sk

Együtt a rimaszombati futballért...

Szombaton kezdetét veszi az új fociszezon. Kezdődik az I. liga, Szlovákia focihierarchiájának második legrangosabb labdarúgó – bajnoksága, s a híresztelésekkel ellentétben ott lesz Rimaszombat is, csak más megnevezéssel. A korábbi FC Rimavská Sobota, a.s. helyett a Városi Futball Klub / Mestský futbalový klub – MFK – Rimavská Sobota / név alatt szerepel csapatunk. A változás genézise mindenki számára ismert, gondolom.

A Tauris a.s. cégben történt tulajdonjogi változás után a pénzforsók elapadtak a futballklub számára. A korábbi tulajdonos kevésbé konstruktív hozzáállásának „köszönhetően” fennállt a veszélye, hogy Szlovákia focitérképéről el-

tűnik Rimaszombat. Szerencsére nem ez történt.

Az MFK Rimavská Sobota polgári társulás létrejöttével, és a szervezet elismertetésével a korábbi szervezet jogutódjaként, még ha némi kompromisszumok árán is – Rimaszombat csapata ott lesz Szlovákia fociversenyében.

Most az a fontos, hogy mindenki, akinek nem közömbös a város fociportja, és őszintén hisz a fociport társadalmi felépítmenyi küldetésében – s nem csak hasznot lát benne – , egyesítsék erejüket, energiájukat a rimaszombati futballért.

Természetesen legfontosabb a játékosok teljesítménye a gyepszőnyegen. Az ő felelősségteljes felkészültségük az előkészületi

edzéseken meg az erőbedobásuk a mérkőzéseken.

Fontos szerep jut a szurkolóknak is. A minimum az, hogy szurkolás helyett nem olyan viselkedést és „szurkolási módot” választanak, mint nem egyszer az elmúlt szezonban is, ami a klub számára nem egy esetben vaskos büntetést jelentett.

Az új szezon az új rimaszombati futballklub / MFK – Rimavská Sobota / a szomszédvárossal kezd – igazi derby lesz – , gondolom a LAFC – Lučenec is megoldotta a belső problémáit, így szombaton – július 14 – én 18:00 – kor felzúg a buzdító taps, a hajrá Rimaszombat...

Antalík /ford-k/

Felhívás

3 D-s vadászíjász verseny

Az elmúlt évek hagyományainak megfelelően a szügyi Balassa Bálint íjász egyesület az idén is megrendezi nagyszabású 3 D-s vadászíjász versenyét Balassagyarmaton a Kincsem puszta vadászházban és környékén. 2007. augusztus 18-19-én. (már pénteken déltől várjuk vendégeinket) A résztvevőknek sátorhelyeket és tisztálkodási lehetőséget biztosítunk. Legközelebbi szálláshelyek: Balassagyarmat 4 km, valamint Csesztve 3 km.

Megrendezésre kerülő verseny-

számok: Irányzék nélküli csigás /férfi, női, ifi és gyerek kategóriákban/, Történelmi tradicionális íjak / férfi, női, ifi és gyerek/, Vadász reflex / férfi, női, ifi és gyerek/, Long bow személynevezése estén külön csoport, 5 fő alatt a tradíciókkal. Nevezési díjak: előzetes névre szóló vagy létszámmal megadott nevezés esetén: 2.500.- Ft amely magában foglal egy ebédet (disznótoros) valamint egy doboz sört, vagy üdítőt. A helyszíni nevezés 3.000.-Ft hasonló feltételekkel. Ifjúsági nevezési

díja: 1.500.-Ft ebédrel és üdítővel, gyermekek nevezési díja étkezéssel és üdítővel 500.-Ft.

Díjazások: első három helyezettek oklevél+érem. Az első helyezettek tárgyjutalmat is kapnak. A nagy létszámú jelentkezésre való tekintettel várjuk szíves előrejelzéseket augusztus 15.-ig. Bővebb információ: Fülöp Géza Zsolt elnök, Balassa Bálint Íjász Egyesület, 2669 Szügy Mikszáth út 4/B. Telefon:06-30 336-1397, Telefex: 35-300-688 E-mail:fulopgeza46@freemail.hu.

Gömöri Hírlap

Gömöri Hírlap. Regionális hetilap. Kiadja a Rimaszombati-i Városi Hivatal.

Főszerkesztő: Marta Kanalová, e-mail: marta.kanalova@rimavskasobota.sk , grafikai szerkesztő, töredelő: Jaroslav Verlík.

A szerkesztőség címe: Rimaszombat, Svätopluk u. 5, P.O.Box 79., tel.: 58 11 311.

Hirdetések felvétele: tel. 56 04 673, fax: 56 33 742, e-mail: gemerskevesti@rimavskasobota.sk .

Engedélyszám: 2/2000. **Terjeszti:** A Mediapress és magánterjesztők.